

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Apu menee perille

Mielipidetutkimus avustusjärjestö Kesseli Ry:n toiminnasta

Anni Laine ja Katriina Saloniemi

Humanistinen ammattikorkeakoulu
Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön
Koulutusohjelma (210 op)

09/2014

**HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU**

OPINNÄYTETYÖ

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Anni Laine ja Katriina Saloniemi	Sivumäärä 46 ja 8 liitesivua
Työn nimi Apu menee perille. Mieli pidetutkimus avustusjärjestö Kesseli Ry:n toiminnasta.	
Ohjaavat opettajat Lea Leminaho, Jaana Karjalainen	
Työn tilaaja Kesseli Ry	
Tiivistelmä <p>Kesseli Ry on vuonna 2003 perustettu avustusjärjestö, joka tarjoaa monipuolista avustamista Koillismaahan ja Vienan Karjalan alueilla, sekä mahdollisuuksia vapaaehtoistyöhön osallistumiselle. Opinnäytetyömme tarkoituksena on tarkastella avustusjärjestö Kesseli Ry:n jäsenten mieltä järjestön toiminnasta.</p> <p>Opinnäytetyössämme tutkimme kahdenkymmenen 12–78 –vuotiaan Kesseli Ry:n jäsenen näkemyksiä avustusjärjestön toiminnasta ja sen toimivuudesta, heidän motivaatiotekijöistään sekä osallisuuden ja osallistumisen merkityksistä. Tutkimuksemme on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus, ja se toteutettiin haastatteluiden sekä havainnointien avulla. Haastattelut toteutettiin maaliskuussa 2014 Pudasjärvellä ja useassa Vienan Karjalan alueen kylässä.</p> <p>Opinnäytteenämme koostuu teoriaosuudesta, jossa käsittelemme vapaaehtoistyön, sosiaalipedagogiikan ja kansalaistoiminnan erilaisia ulottuvuuksia, lisäksi esittelemme avustusjärjestö Kesseli Ry:n toimintaa sekä kuvailemme tutkimuksemme toteutuksen ja tutkimustulokset. Haastattelut nauhoitettiin ja purettiin litteroimalla.</p> <p>Tutkimustuloksista ilmeni että haastateltavat ovat tyytyväisiä Kesseli Ry:n toimintaan, mutta toivovat järjestön jäsenmäärän kasvavan, jotta järjestö voisi toimia yhä laajemmalla alueella. Tuloksista ilmeni myös että suurimpia motivaatiotekijöitä osallistumiselle Kesseli Ry:n toimintaan ovat yhteen kuulumisen tunne, osallistuminen avustustoimintaan ja toisten ihmisten auttaminen.</p>	
Asiasanat Vapaaehtoistyö, kansalaistoiminta, avustusjärjestö, sosiaalipedagogiikka, osallisuus	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Programme in Civic Activity and Youth Work

ABSTRACT

Author Anni Laine ja Katriina Saloniemi	Number of Pages 46+8
Title Help goes to its destination. Opinion poll of members of Kesseli Ry	
Supervisors Lea Leminaho, Jaana Karjalainen	
Subscriber Kesseli Ry	
Abstract <p>Humanitarian organization Kesseli Ry was founded in 2003 and it serves diverse contribution in Koillismaa and Viena's Karelian in Russia. It also gives opportunities to participate in voluntary work. This thesis is a view of Kesseli Ry's member's opinions of organization actions.</p> <p>In this thesis we used methods of qualitative research like interview and observing. The research was done in march 2014 in Pudasjärvi and several little villages in Viena's Karelian. We interviewed 20 members in age 12-78 who were taking part of Kesseli Ry's voluntary work and focused on their motivations and meanings of participation.</p> <p>This thesis consist theory part, introduction of Kesseli Ry, methods of research and the results of research. From the results emerged that members that we interviewed were pleased by the work Kesseli Ry were doing, but they also would want the organizations membership count to increase in order to be to work in larger area. The results shows also that being part of something and helping others were the most important motivation factors in participating in Kesseli Ry's action.</p>	
Keywords Voluntary work, civic activity, humanitarian organisation, social pedagogy, participation	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 VAPAAEHTOISTOIMINTA JA VAPAAEHTOISTYÖ	6
2.1 Vapaaehtoistyön ja vapaaehtoiminnan eri näkökulmia	6
2.2 Motivaatiotekijät ja toiminnan anti vapaaehtoistyössä	8
3 KANSALAISTOIMINTA	13
3.1 Kansalaistoiminnan erilaiset lähtökohdat	13
3.2 Kolmas sektori	14
3.3 Avustusjärjestö	16
4 SOSIAALISEN HYVINVOINNIN KÄSITTEITÄ	18
4.1 Sosiaalipedagogiikka	19
4.2 Sosiaalinen hyvinvointi	20
4.3 Fyysinen ja psyykinen hyvinvointi	21
4.4 Henkinen hyvinvointi	22
4.5 Osallisuus ja sen vaikutukset	23
5 AVUSTUSJÄRJESTÖ KESSELI RY	25
5.1 Kesseli Ry	25
5.2 Toimintaperiaatteet	26
5.3 Avustusmatkat	27
5.4 Ystävätyö	27
6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	29
6.1 Tutkimuksen lähtökohtat	29
6.2 Teemahaastattelut	29
6.3 Tutkimuskysymykset	30
7 TUTKIMUSTULOKSET	31
7.1 Kesseli Ry:n jäsenten kokemuksia avustustyöstä	31
7.2 Jäsenten motivaatiotekijät	32
7.3 Osallisuuden ja osallistumisen merkityksiä	35
8 POHDINTA	39
LÄHTEET	42
INTERNET LÄHTEET	46
LIITTEET	47

1 JOHDANTO

Aiheena vapaaehtois-/avustustyö on kasvattanut suosiotaan vuosien varrella. Maailmalla toimii tällä hetkellä useita erilaisia vapaaehtois- sekä avustustyöhön erikoistuneita järjestöjä, joiden luotettavuus ja toimintaperiaatteet kuitenkin puhuttavat ihmisiä laajasti. Usea kyseenalaistaa avustusjärjestöjen toiminnassa muun muassa sen meneekö avustusjärjestöjen kautta apu sinne minne sen on tarkoitettu menevän.

Opinnäytetyössämme perehdyimme avustusjärjestö Kesseli Ry:n toimintaan. Kesseli Ry on monipuolista avustusta tarjoava, pääasiassa Vienan Karjalan ja Koillismaan alueilla toimiva avustusjärjestö. Tutkimme opinnäytetyössämme Kesseli Ry:n jäsenten kokemuksia järjestön toiminnasta ja sen luotettavuudesta, heidän motivaatiotekijöistään sekä osallisuuden ja osallistumisen merkityksistä.

Opinnäytteessämme käytimme laadullista eli kvalitatiivista tutkimusmenetelmää, jonka toteutimme sekä teemahaastatteluiden että havainnointien kautta. kattavamman ja monipuolisemman tutkimuksen saavuttamiseksi osallistuimme Kesseli Ry:n kautta avustusmatkalle Vienan Karjalaan, jossa myös osa haastattelusta toteutettiin. Haastattelimme Pudasjärvellä sekä Vienan Karjalassa yhteensä 20:tä Kesseli Ry:n jäsentä, heistä 9:n asui Pudasjärvellä ja loput 11:sta Vienan Karjalan kylissä. Tekstimme tueksi olemme valinneet pätkiä haastattelusta.

2 VAPAAEHTOISTOIMINTA JA VAPAAEHTOISTYÖ

2.1 Vapaaehtoistyön ja vapaaehtoistoinnin eri näkökulmia

Vapaaehtoistoiminta ja vapaaehtoistyö viittaavat samaan ilmiöön, eli vapaaehtoisesti tapahtuvaan toimintaan, jota tekevät vapaaehtoistyöntekijä tai vapaaehtoinen. Ennen näillä kahdella oli selkeämpi ero toisistaan: vapaaehtoistyön käsitettä käytettiin kuvaamaan yksilön ja yhteisöjen välistä vapaaehtoista työtä, kun taas vapaaehtoistoimintaa kuvattiin järjestöjen organisoiduksi toiminnaksi. (Koskiahho 2001, 16).

Vapaaehtoistyö kuuluu sosiaalisyhteiskunnallisen toiminnan piiriin. Vapaaehtoistyön käsite voi tarkoittaa joko yhteisön tai yksittäisen ihmisen toimintaa, mutta toiminta tapahtuu aina organisoidusti. Tällöin esimerkiksi palvelus ystävälle ei ole vapaaehtoistyötä, vaan se on lähimmäisen auttamista. (Koskiahho 2001, 16-17).

Vapaaehtoistyö alkoi Suomessa varsinaisesti 1800-luvun loppupuolella useiden yhteiskunnallisten liikkeiden myötä. Kuitenkin vasta viimeisen kymmenen vuoden aikana vapaaehtoistyö on puhuttanut kansalaisia. Aina ajoittain Suomi mainitaan yhtenä vapaaehtoistyön kehitysmaana. Maamme on vapaaehtoistyössä suhteellisen hyvää luokkaa, eikä auttamisen halu ole kaikesta yksityisyydestä huolimatta kokonaan kadonnut Suomessa. (Nylund & Yeung 2005, 13-14.)

Vapaaehtoistyön tehtävä on kannustaa heikossa asemassa olevia ihmisiä ottamaan vastuuta itsestään ja mahdollisesti muista. Vaativa ja korjaava työ kuuluu ammattiauttajien piiriin, mutta vapaaehtoistyön akselilla voidaan keskittyä ennalta ehkäisevään työhön. Vapaaehtoistoimintaan kuuluu osallistuminen ja ennen kaikkea yhdessä tekeminen sekä oleminen. Tuloksellisuus on siis kytköksissä nimenomaan ihmisten väliseen vuorovaikutukseen. (Lehtinen 1997, 19.)

Vapaaehtoistyössä voi periaatteessa olla yhtä paljon erilaisia muotoja, kuin on toteuttajiaakin. Aila-Leena Matthies (1990) on tutkinut vapaaehtoistyön erilaisia muotoja, ja luetellut teoksessaan ”Kapinasta muutoksen malliksi (1990)” erilaisia toimintatyylejä, jotka ovat muun muassa:

1. Asunnon hankkiminen: erilaisten asumismahdollisuuksien etsiminen ja avustaminen niin yhteisöasumisen, välivuokrauksen, kuin tuetun asumisenkin merkeissä.
2. Palkkatyön hankkiminen: työtä etsiville pyritään organisoimaan erilaisia ja vaihtoehtoisia työpaikkoja.
3. Hoito: järjestetään perushoitopalveluja esimerkiksi laitoshoidoa korvaavissa yhteisöissä.
4. Kuntoutus: yhteisöllisen toiminnan järjestäminen uuteen alkuun pyrkiville ihmisille, esimerkiksi alkoholi ja huumeongelmien piiristä.
5. Terapiamuotoinen toiminta: erilaisten toimintamuotojen ja sosiaalisten tilanteiden järjestäminen esimerkiksi talkootöiden merkeissä.
6. Vapaa-ajan viettäminen: erilaisten vapaa-ajan vietto tapojen järjestäminen ryhmissä tai yksilönä.
7. Sosiaalineuvonta: käytännöllistä ja kokemukseen perustuvaa informaatiota ongelmien kasaantumisesta, sekä niiden jakamista yhdessä muiden kanssa.
8. Perushuolto itsepalveluna: avustamista arkipäiväisten rutiinien suorittamisessa, esimerkiksi pyykin pesussa ja ruoan laitossa.
9. Koulutus: erilaisista koulutus mahdollisuuksista keskusteleminen ja organisoidun avun tarjoaminen esimerkiksi koulutukseen hakemisessa.
10. Kehitysapu: erilaisten apumuotojen organisointia kehitysmaakohteisiin esimerkiksi raha- tavara tai kummitoimintana.

(Lehtinen 1997, 22-23.)

Ajan saatossa vapaaehtoistyöstä on käytetty erilaisia nimityksiä, kuten esimerkiksi armeliaisuus ja talkootyö, sekä lähivuosikymmenten aikana käytetyt vapaaehtoistyö ja vapaaehtoisuus. Sen muoto ja tarkoitusperä ovat pysyneet kuitenkin aina suunnilleen samanlaisina. Kun puhutaan vapaaehtoistoiminnasta, niin sen sisältöön mahtuu erilaisia periaatteita. Lähtökohtaisesti ensimmäinen

on se, että jokainen vapaaehtoistyöntekijä toimii täysin omana itsenään, omasta halustaan ja tahdostaan riippuen. Vapaaehtoistoiminta on palkatonta, ja voi aiheuttaa vapaaehtoistyöntekijälle jopa kuluja. Erittäin tärkeää juuri tämän kannalta on löytää ymmärrys ja motivaatio vapaaehtoistoimintaa kohtaan. Joissakin tapauksissa toimintaa organisoivat yhdistykset saattavat kuitenkin korvata vapaaehtoisen kulukorvauksia, kuten esimerkiksi matkakorvauksia. Vapaaehtoistoiminta on monipuolista, ja jokaiselle halukkaalle löytyy varmasti tehtävää juuri hänen omalta osaamisen alueelta. Kyseessä on tavallisen ihmisen ehdoin ja taidoin tapahtuvaa toimintaa. (Lehtinen 1997, 20-21.)

Vapaaehtoistoiminnan vahvuus piilee siinä, että sen kautta ihminen voi antaa ja saada paljon hyvää aikaiseksi niin yksilönä, kuin yhteisössäkkin. Kuitenkin vapaaehtoistoimintaan liittyminen koetaan usein hankalana, tai jopa liian haastavana. Nykypäivänä varsinkin länsimaissa korostuu enemmän yksilöllisyyden, kuin yhteisöllisyyden lisääntyminen ja tämän on katsottu tekevän myös vapaaehtoistoiminnasta vähemmän kollektiivista ja enemmän yksilöllistä toimintaa. Muutosten edessä ihmiset voivat kokea asian hankalana, eivätkä välttämättä halua nähdä ja kokea vapaaehtoistyön antia. (Yeung 2005, 104.)

2.2 Motivaatiotekijät ja toiminnan anti vapaaehtoistyössä

Auttamisesta ja auttamisen halusta päädymme usein miettimään ihmisten motivoituneisuutta vapaaehtoisuutta kohtaan. Koska vapaaehtoistoiminta on nimensä mukaisesti vapaaehtoista ja riippuvaista toimijoiden omasta tahdosta toimia, niin siksi se vaatii osakseen paljon motivaatiota. (Pessi & Saari 2008, 54.)

Taloustieteilijä Elias L. Khalil:n (2007) tutkimukseen vedoten ihmisten motivoituneisuus avun antamista kohtaan voidaan jakaa eri ryhmiin:

- Egoistinen teoria (auttamisen kautta etujen tavoittelu)
- Egosentrinen teoria (molemmiin puolinen hyöty)
- Alter-keskinen teoria (pyyteettömyyden selittäminen sosiaalisuudella)
- Kantilaisen velvollisuusetiikan teoria (moraalin kunnioittaminen)

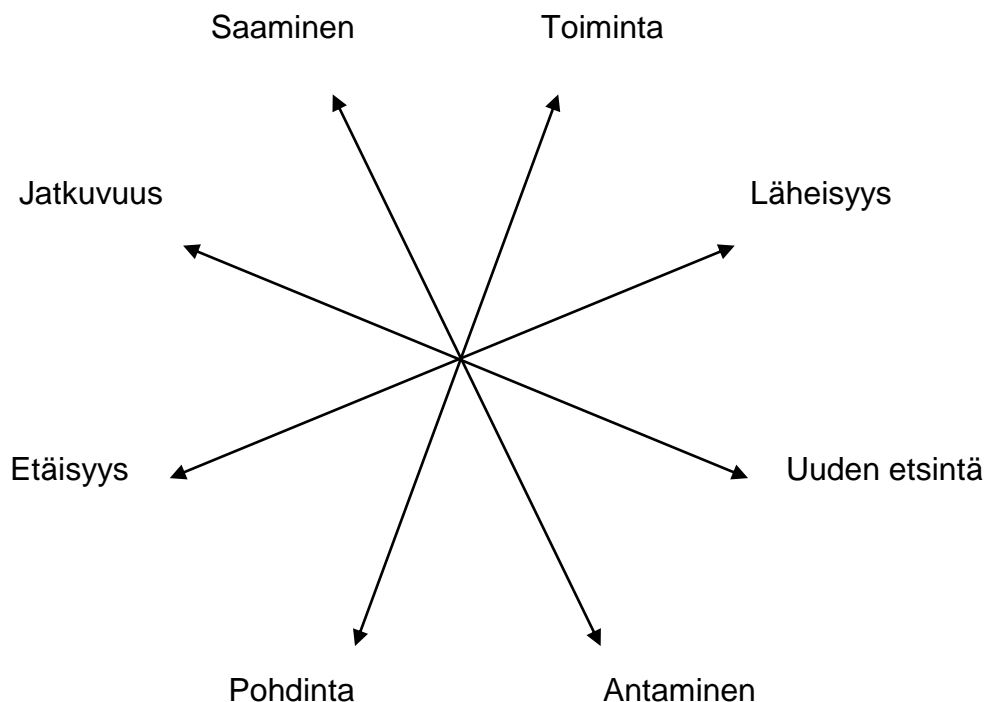
- Sosialisatioteoria (kulttuurien suosimat arvot)
- ”Lämpimän hehkun” teoria (avun antamisen tuottama hyvä olo)
(Pessi & Saari 2008, 54-55.)

Kolme ensimmäistä teoriaa fokusoivat ration eli järjen, kolme jälkimmäistä moraalin alueelle. (Pessi & Saari 2008, 54). Pohdinnoissaan Khalil on tullut siihen tulokseen, että syvällisemmän ja aidon auttamisen halun motivaationa toimii usein halu eheyttää omaa sisäistä minä kuvaa, sekä kykyä asettaa itsensä avustettavan asemaan. Jokaisella meistä on siis omat motiivimme toimia, ja niitä voi olla useampi kuin yksi. Ihminen kasvaa omaksi itsekseen, ja aina jollakin tavalla motivaatiotekijöihin liittyy niin sanottu elämänkoulu, yksilön omat kokemukset jotka taustalla vaikuttavat. Empatiaan ja sympatiaan voi kasvaa kiinni, jolloin avun antaminen on luonnollisempaa. (Pessi ja Saari 2008, 56-57.)

Yeung (2005) pitää vapaaehtoistoiminnan motiivien kannalta soveltamiskelpoisena muun muassa Fordin (1992) motiiviteoriaa. Fordin mukaan vapaaehtoistyön motivaatio koostuu henkilökohtaisten päämäärien, tunteiden sekä itseä koskevien käsitysten ja uskomusten ”organisoiduista kuvioinneista”. Fordin motivaatioteoriaan kuuluu kolme perinteistä motivaation elementtiä: käyttäytymisen suunta, energisointi (energian saaminen) ja säätely. Fordin teorian mukaan vapaaehtoistoiminnan motivaatio kasvaa, jos sen toiminnalla on useita eri syitä. (Ford 1992, 73-75.) Toisin sanoen useat päämäärät ohjaavat ihmisen käyttäytymistä samanaikaisesti. Motivaatioon vaikuttavat useat eri tekijät, ja Fordin mukaan olennaisena osana motivaation teoriaan vaikuttaa myös ympäristön ja yksilön suhde. Vapaaehtoistoiminnan tutkimuksen ja käytänteiden kannalta on tärkeää, että ihminen pystyy soveltamaan ympäristön osaksi omaa motivaatiota. Tutkimuksen lopputuloksen monipuolisuuden kannalta Fordin mielestä vapaaehtoistoiminnan motivaation tutkimiseen tulisi lisätä myös tutkimuksia auttamishaluisuuden olemuksesta. (Yeung 2005, 86-97.)

Vapaaehtoistyötä ja toimintaa tapahtuu paljon oman maamme rajojen sisäpuolella, mutta selkeästi yleisemmäksi ovat nousseet tutkimukset kansainvälisestä vapaaehtoistyöstä. Useimmin vapaaehtoistyön motivaatiotekijöiden kärkeen

sijoittuu antamisen ja saamisen ilo. Yeung (2005) on kehittänyt vapaaehtoistoiminnan timanttimalin, jonka hän on tehnyt fenomenologisen menetelmän kautta kuvaamaan vapaaehtoistoiminnan motivaatiota. Timanttimali koostuu kahdeksasta eri ulottuvuudesta, jotka ovat: saaminen-antaminen, jatkuvuus-uuden etsintä, etäisyys-läheisyys sekä pohdinta-toiminta. Tämän Yeungin tutkimuksen mukaan lähes kolmannes motivaation eri elementeistä sijoittuu saaminen-antaminen ulottuvuudelle. Tämä timanttimali on informatiivinen kahdella eri tasolla. Motivaatioelementtien mukaan tämä kuvio kattaa ensimmäiseksi suuren joukon yksilöllisiä kokemuksia ja kuvauksia vapaaehtoistoiminnan motivaatiosta. Kun taas toinen taso on paljon laajempi ja kattaa kaikkinsa neljä ulottuvuutta. Neljä oikealle osoittavaa motivaation ääripäätä (toiminta, läheisyys, uuden etsintä ja antaminen) kuvaavat vapaaehtoistoimijan ulospäin suuntautuneisuutta, esimerkiksi uusia sisältöjä ja toisille antamista. Kun taas neljä vasemmalle osoittavaa nuolta (saaminen, jatkuvuus, etäisyys, pohdinta) ovat suuntautuneet enemmän kohti vapaaehtoistyöntekijää, kohtaamaan sisäistä pohdiskelua ja mietiskelyä. (Yeung 2005, 104-109.)

Kuvio 1 Yeungin (2005, 107) laatima vapaaehtoistoiminnan timanttimalli.

Yeungin (2005) timanttimalli korostaa ennen kaikkea motivaatioelementtien vuorovaikutusta ja niiden toisiinsa sidonnaisuutta. (Yeung 2005, 110-111). Sosiologian tutkimuksissa on todettu, että jo pelkästään ihmisten huomioiminen vapaaehtoistyöntekijänä kannustaa jatkamaan toiminnassa. Kukaan ei halua tuntea itseään mitättömäksi tai itsestäänselvyydeksi. Oletuksena pidetään sitä että ihminen motivoituu paljon paremmin työhönsä, kun tietää mitä tekee, miksi tekee ja millä tavoin tekee. (Heikkala 2007, 93.)

Yeung (1999) on tutkinut myös motivaation kytköstä Pelastusarmeijaan liittyneiden vapaaehtoisten mielipiteistä ja näkemyksistä vapaaehtoistyötä kohtaan. Tutkimukseensa hän sai koottua yhteensä 41 erilaista motivaation näkemystä. Yeungin mukaan motiiveista muodostuu aina jokin päämotiivi, joka tukee lähtökohtaisesti toiminnan tarkoitusta ja jonka ympärille rakentuvat myöhemmin loputkin motivaatiotekijät. Yeung liittyy Maslowin teorian osaksi tutkimustaan. Sen mukaan vapaaehtoistyön motivaatiotekijöissä korostuu erityisesti itsensä toteuttamisen tarve, jonka mukaan vapaaehtoistoiminnan tärkeys lähtee liikkeelle yksilön omista tarpeista toteuttaa itseään auttamisen muodossa. Yeung korostaa myös kristillisen arvomaailman tärkeyttä, joka tuli ilmi osassa hänen haastatteluihistaan. Vastavuoroisuuden tarve koettiin myös olennaisena motivaatiotekijänä, sillä ihmisten kokemukset avun saamisesta kannustivat myöhemmin auttamaan muita. Pelkästään jo edellä mainitut motivaatiotekijät saavat aikaan valtaisan tutkimuksen tuloksen ja laajan näkökulmien kirjon. Yeung teki niin sanotun huippu löydöksen haastattelujen keskinäisestä vastausprosessista, jotka ovat vapaaehtoistyön orientaatioiden kokonaisvaltaisuus ja monitahoisuus. Nämä kaksi korostavat vapaaehtoistoiminnan motiivien itsekkäitä ja epäitsekkäitä, sisäisiä ja ulkoisia, menneen ja tulevan ajan tekijöitä. (Leskinen 2003, 31.)

Aila-Leena Matthies (1999) muistuttaa Ulrich Beckin teoriaan viitaten, että kolmannen sektorin alueella on siirrytty nykypäivänä altruistisiin motiiveihin ja yksilöllisiin motiiveihin. Tätä siirtymää voidaan nimittää jopa vapaaehtoistoiminnan modernisaatioksi. Nämä jälkimodernisaation motiivit voidaan jakaa ekonomisiin ja psykologisiin, joiden mukaan ensimmäinen tarkoittaa viisasta oman edun tavoittamista, ja toinen taas elämisen mielekkyyttä, sekä tarpeellisuuden ja arvostuksen tunnetta. (Matthies 1999, 52-54).

3 KANSALAISTOIMINTA

3.1 Kansalaistoiminnan erilaiset lähtökohdat

Kansalaistoiminta eli kansalaisaktivismi tarkoittaa kansalaisten julkista, vapaata ja tasavertaista toimintaa yhteiskunnassa, kuten esimerkiksi erilaisissa yhdistyksissä. Kansalaistoiminta on sosiaalista toimintaa, jonka periaate on saada jokaisen halukkaan ääni kuuluviin. Poliittisen keskustelun lisäksi tähän sananvapauden loukkaamattomaan ytimeen kuuluu korostetusti jokaisen mielipiteenvapaus, jota ei tulisi rajoittaa millään tavalla (Hölttä 2013, 44.)

Kansalaistoiminnan alaisuudessa toimivien tahojen, eli järjestöjen tarkoitus on koota yhteen mahdollisimman paljon samalla tavalla ajattelevia ihmisiä, jotta toiminta olisi helpompaa. Kansalaistoiminta pyrkii aina muodostamaan kansalaisyhteiskunnan, joka on itsenäinen ja täysin riippumaton ympärillä vallitsevista politiikan määräyksistä. (Hölttä 2013, 7-9.)

Yhteiskunnallinen osallistuminen perustuu yksilön vapauteen toimia itsenäisenä, joka on samalla vapautta toimia yhdessä muiden kanssa. Jotta toiminnan jatkuvuudella olisi tulevaisuus, täytyy sillä olla aina jokin tavoite. Aaro Harjun (2007) mukaan kansalaistoiminnan toimivuuden salatut voimavarat koostuvat ennen kaikkea toimintaan osallistumisesta ja vapaaehtoisuudesta. Sillä juuri kansalaisjärjestöissä ihmiset itse ovat oman jäsenyyden kautta toimintansa omistajia, sekä osallistumisen kautta toimintansa perustajia. Kansalaistoiminnan kautta onnistuminen ja siitä saatava hyöty lisää väistämättä ihmisten keskinäistä luottamusta yhteiskuntaa kohtaan. Harjun mukaan kansalaistoiminnalle tyypillinen piirre on, että vapaaehtoisia on paljon ja että heille olisi tarjolla lukuisia eri rooleja toiminnassa. Merkittävä osa kansalaistoiminnasta ja sen tuloksista tapahtuu vapaaehtoistoiminnan kautta. Kansalaistoiminta on vastakohta sellaiselle toiminnalle, jonka kautta ei tapahdu lainkaan vapaaehtoistoimintaa, ja jonka tarkoitus on pääasiassa tuottaa voittoa tekijöilleen. Vapaaehtoistoiminnan kautta kansalaisjärjestöjen pyrkimys on päästä mahdollisimman paljon kohti

autonomiaa, eli riippumattomuutta. Tarpeet ja niiden kautta toiminta lähtee itse jäsenistä. (Juote 2007, 50-52.)

Kansalaisyhteiskunnan tavoitteena on saada muutoksia aikaan julkisen ja tasa-vertaisen toiminnan kautta, tämän vuoksi kansalaistoimintaan tulisi valita sellaisia toimintamuotoja, jotka sopivat sen jäsenille ja jotka pystyvät viemään asiaa eteenpäin. Nykypäivänä demokratia edellyttää kansalaisaktivismia, jonka yleisiä tapoja on tuoda mielipiteitä esille kokousten, keskustelujen ja mielenosoitusten kautta. Näiden lisäksi puhutaan paljon myös painostustoiminnasta, joka on selkeästi erotettavissa yhteiskunnallisen vaikuttamisen alueesta. Painostustoimintaan liittyvät suorat lahjomiset sekä pakottaminen usein erottavat kansalaisaktiiviteja toisistaan. Tyypillisiä painostusjärjestöjä ovat muun muassa työmarkkinajärjestöt, eläkeläisjärjestöt, maataloustuottajat, sosiaaliturvajärjestöt ja kuluttajat. (Hölttä 2013, 25-27.)

Aktiivinen kansalaistoiminta on vaikuttanut monien suurten uudistusten syntyyn, ja yhtenä näistä voidaan pitää jopa Suomen itsenäistymistä. Lisäksi kansalaistoiminta on merkityksellinen osa nuorisotyötä, sillä se mahdollistaa kaiken ikäisten osallistumisen ja vaikuttamisen yhteiskunnassa. (Kansalaisyhteiskunnan verkkosivut 2014.)

3.2 Kolmas sektori

Kolmas sektori on yleiskäsite, joka on voittoa tavoittelematon ja sosiaalisia tilanteita yhdistävä tekijä. Kolmas sektori saa eri asioiden yhteydessä hieman erilaisia merkityksiä, se yhdistetään usein käsitteisiin: vapaaehtoissektori, hyväntekeväisyyssektori ja ei-julkinen sektori. Sellaisenaan kolmas sektori viittaa toimintaan, joka ei ole millään tavalla sidonnainen voiton tavoitteluun, eikä valtion verovaroihin. Tunnettuja esimerkkejä kolmannen sektorin toiminnasta ovat muun muassa oma-apu ryhmät. Näiden ryhmien tarkoitus on koota yhteen niitä ihmisiä, joilla on samankaltaisia ongelmia. Oma-apu ryhmät perustuvat sosiaalisuuteen ja vuorovaikutukseen toisten ihmisten kanssa. Nämä ryhmät kantavat myös tiukasti kolmannen sektorin periaatteita ja ovat vapaaehtoisia sekä mak-

suttomia. Kolmannen sektorin oma-apu ryhmien perustamisen syynä voi olla usein joko avioero, yksinhuoltajuus, läheisen kuolema, työttömyys, alkoholi ja huumeongelmat. Käsitteenä kolmas sektori kuitenkin paljon muutakin kuin vain sosiaali- ja terveystalouden asioita käsittelevä sektori, esimerkiksi urheilun ja kulttuurin kannalta yleishyödyllisellä vapaaehtoistyöllä on erittäin suuri merkitys. (Jokinen & Saaristo 2006, 252-254.)

Kolmannen sektorin yksiköt eivät saa tuottaa millään tavalla voittoa omistajilleen tai johtajilleen. Mikä ei kuitenkaan tarkoita sitä että tällaiset yksiköt eivät saisi kerätä varoja ulkopuolisilta lähteiltä, siinä tarkoituksessa, että kaikki lahjoitukset menevät kolmannen sektorin tarpeisiin. Tämä tarkkaan laadittu ominaisuus erottaa voittoa tavoittelemattomat yksiköt ennen kaikkea yksityisistä liiketoiminnan harjoittajista, joiden tarkoituksena on saada omistajilleen mahdollisimman paljon taloudellista voittoa. (Helander 1998, 54.) Robert Wuthnowin (1991) teoriaa korostaen vapaaehtoistyön ”sektori” tulee oikeuksiinsa vasta silloin, kun vapaaehtoistyön toiminnot käsitetään kahdessa mielessä: ne ovat vapaita taloudellisten voittojen tavoittelusta, ja niiden toimintaa jatketaan eteenpäin. (Helander 1998, 62.)

Nimi ”kolmas sektori” on usein pimennossa ja käsitteenä se on suhteellisen nuori, vaikka tarkoitukseltaan se onkin ihmisten suuressa suosiossa ollut jo pitkään. Suomessa kolmannen sektorin merkitys nousi selvästi enemmän esille 1990-luvun lamavuosina, kun työttömyys ja monet muut ongelmat vaivasivat kansalaisia. Ihmiset turvautuivat tuolloin kolmanteen sektoriin ja oma-apu ryhmien mahdollisuuksiin tarjota töitä, joko työharjoittelun, työllistämistuen tai pelkästään mielekkään tekemisen merkeissä. (Jokinen & Saaristo 2006, 254-255.)

Laman aikaisissa ja jälkeisissä ajoissa kolmas sektori, vanhat ja uudet järjestöt, sekä kirkko pystyivät ottamaan enemmän osaa niin sanottuihin uusiin ongelmiin, kuten: huumeisiin, prostituution ja seksibisneksen uhreihin, nälkään ja perheväkivaltaan. (Julkunen 2006, 119-120.) Laman aikaiset ongelmat toivat mukanaan myös muitakin ongelmia, kuten esimerkiksi hyvinvointivaltio-puhe sai uuden merkityksen hyvinvointiyhteiskuntana. Tämä tarkoitti leikkauksia ja supis-

tuksia sosiaalisten oikeuksien sijaan, sekä enemmän vastuuta yksilöiden, perheiden ja järjestökentän keskuuteen. (Kantola & Kautto 2002, 13).

Aila Leena Matthiesin (1999) mukaan kolmas sektori on käsite johon kohdistuu taloudellisia sekä eettisiä tapahtumia. Kolmas sektori on monipuolinen, joka toimii hyvinvointivaltion palvelujen tuottajana, täydentäjänä, ja jopa työllistäjänä. Sen rajat ovat häilyviä ja sen määritelmät muuttuvat alati asiayhteyden mukaan. Kolmas sektori on käsite, johon liitetään positiivisia ajatuksia ja ihanteita. (Jokinen & Saaristo 2006, 256.)

3.3 Avustusjärjestö

Järjestösektorin moninaisuutta ja elävyyttä on kuvattu lukuisin eri käsittein, kuten esimerkiksi: järjestö-, vapaaehtois-, yhteisö-, kolmas sekä epävirallinen sektori, non profit, non-governmental ja yleishyödylliset organisaatiot, sekä kansalaisyhteiskunta. Avustusjärjestöt ovat kolmannen sektorin tavoin vapaaehtoisia ja niiden toiminta on voittoa tavoittelematonta. Avustusjärjestöjen tarkoitus on avustaa vähäosaisia ihmisiä niin maan sisäisesti, kuin kansainvälisestikin. Avustusjärjestöjen uskottavuus ja luotettavuus perustuu organisaation muodolliseen rekisteröitymiseen, sillä ilman sitä on vaikea tuottaa kollektiivista ja yhteisöllistä toimintaa. Järjestöt, yhdistykset ja kirkko ovat hyvin olennainen osa nyky-yhteiskuntamme moraalista ja yhteisvastuullista järjestelmää. Avustusjärjestöt ovat yritysten tavalla vapaita ja vapaaehtoisia toimijoita. (Julkunen 2006, 118.)

Hyväntekeväisyystoiminta on ollut jopa vuosituhansien ajan yksi merkittävimmistä tekijöistä sosiaalipolitiikan historiassa. Pessi ja Saari (2011) ovat teoksessaan nojanneet kansalaisyhteiskunta-analyysin kolmeen vaikuttajaan. Ensinnäkin toimiva kansalaisyhteiskunta ja julkinen valta pitävät yhteiskunnan koossa. Kun taas kansalaisyhteiskuntaan sisältyvä kansalaisten välinen luottamus ja sosiaaliset sidokset yhdessä asettuvat yhteiskuntapolitiikan ytimeen. Hyvinvointivaltion instituutiot, luotettavuus ja yhteiskunnan pelisäännöt muodostavat yhdessä vahvan sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ytimen. Pessi ja Saari ovat sitä

mieltä, että jos ihmisten luotto esimerkiksi julkista valtaa kohtaan on heikko (hallitukseen, ministeriöihin, eduskuntaan, toimeenpanoviranomaisiin), sen kyky valmistella, päättää ja toimeenpanna erilaisia avun antoja jäisi varsin heikoksi. Toinen kansalaisyhteiskunnan vaikuttaja pohjautuu auttamiseen ja ihmisten välisiin, niin sanottuihin sosiaalisiin lahjasuhteisiin. Sosiaalisen avustamisen kautta ihminen on läsnä, antaa ja saa paljon. Kolmas teoria keskittyy kansalaisyhteiskunnan toiminnan luonteeseen. Sen odotetaan olevan sosiaalisiin suhteisiin ja yhteisöllisyyteen tukeutuvaa institutionalisoitunutta, eli jatkuvaa toimintaa. (Pessi & Saari 2011, 23-24.) Pohjoismaisten hyvinvointivaltioiden erityinen piirre piilee juuri sen onnistuneessa tasa-arvon ja julkisen vastuun juurruttamisessa hyvinvointivaltion peruspilareihin. (Finne-Soveri, Muuri & Vilkkö 2010, 60).

4 SOSIAALISEN HYVINVOINNIN KÄSITTEITÄ

4.1 Sosiaalipedagogiikka

Sosiaalipedagogiikan käsitettä avattaessa törmätään useisiin erilaisiin määritelmiin, sillä sosiaalipedagogiikka itsessään on monimerkityksinen pedagoginen toimintatiede. Sosiaalipedagogisen toiminnan ja ajattelun kuitenkin katsotaan aina vaikuttavan erilaisten ihmis-, yhteiskunta-, moraal- sekä tiedekäsitysten parissa. (Hämäläinen & Kurki 1997, 13). Koska sosiaalipedagogiikka ei ole yksiselitteistä ja sosiaalipedagogiset ongelmat ovat monimuotoisia sekä jatkuvasti muuttuvia, ja ne koskettavat niin yksilöitä, yhteisöjä kuin yhteiskuntiakin, on sosiaalipedagogisen toiminnan muotoja useita. (Hämäläinen & Kurki 1997, 49). Vaikka sosiaalipedagogisen toiminnan marginaaleja on vaikea rajata, sen ytimenä kuitenkin katsotaan olevan yksilön kasvatus yhteisössä, yhteisöä varten ja yhdessä yhteisön kanssa. (Lämsä 2009, 56).

Sosiaalipedagoginen toiminta voi ulottua aina ennalta ehkäisevästä työstä korjaavaan työhön ja sen toiminta itsessään perustuu ihmisten välisiin vuorovaikutuksiin ja ihmisten osallistumiseen itse kaikkiin toimintaprosessin vaiheisiin. (Hämäläinen & Kurki 1997, 48–50). Sosiaalipedagogisen toiminnan tavoitteena on pyrkiä ehkäisemään ihmisten sosiaalisia ongelmia ja omien elinolojensa parantamiseksi aktivoida heitä yhteiskunnalliseen toimintaan. (Mönkkönen & Nurro & Väisänen 1999, 18).

Sosiaalipedagogista toimintaa lähdettiin kehittämään alun perin lasten ja nuorten parissa tehtävään työhön, mutta koska sosiaalipedagogiikkaa voidaan soveltaa useilla eri alueilla, hyödynnetään sitä nykyään paljon myös muun muassa päihde- ja kehitysvammaistyössä. Viime aikoina sosiaalipedagogisen työn ja sen toimintamuotojen kehittelylle on ollut tilausta erityisesti kolmannella sektorilla sillä sen päämääränä katsotaan olevan toimiminen yhteiskunnallisen hyvinvoinnin puolesta. (Mönkkönen & Nurro & Väisänen 1999, 19–20.)

4.2 Sosiaalinen hyvinvointi

Hyvinvoinnin käsitteen tarkka määrittely on vaikeaa sen monimuotoisuuden vuoksi, mutta yksinkertaisimmillaan hyvinvointi voidaan jakaa kolmeen eri ryhmään: fyysiseen, psyykkiseen sekä sosiaaliseen hyvinvointiin. Opinnäytetyösämme käsittelemme edellä mainittujen hyvinvoinnin eri osa-alueiden lisäksi myös henkistä hyvinvointia, sillä Kesseli Ry:n toiminta perustuu vahvasti näiden kaikkien osa-alueiden tukemiseen. (Kesseli Ry verkkosivut 2014.)

Käsitettä sosiaaliset suhteet voidaan tarkastella kolmen ominaisuuden kautta. Sosiaalisiin suhteisiin sisältyy sosiaalista vuorovaikutusta, ne perustuvat sovituihin sääntöihin ja niihin liittyy aina oletuksia, kuten keskinäistä luottamusta ja odotuksia. (Palonen, 2009, 91.) Simmelin (1999) teoriaan pohjaten yhteiskunta ei kykene elämään ilman sosiaalisia siteitä ja yhtenäistä sidettä, ”Me” henki on kaikkien järjestelmien ja sosiaalisuuden lähtökohta sillä kuuluminen johonkin on ihmisen perustarve, ja sen kautta myös minuus saa muotonsa. (Helne 2003, 43). Sosiaalisella hyvinvoinnilla tarkoitetaan juuri näitä sosiaalisia siteitä, eli sosiaalista pääomaa joka syntyy luottamussuhteista sosiaalisen verkoston jäsenten kesken. (Ilmonen 2000, 10).

Venäläisten terveys ja jaksaminen romahtivat Neuvostoliiton hajottua. Vuoden 1989 jälkeen kaikki kuolleisuus tilastot ovat näyttäneet punaista, ja eliniän pidentyminen hidastui vuosi vuodelta. Miesten lyhytikäisyydestä tuli paljon yleisempää kuin naisten. Tavanomaisimpia syitä tähän oli: köyhyys, alkoholi ja tupakka, tulehdustaudit, huono ruoka ja sodat. Brittiläiset epidemiologit ovat tutkineet ja selvittäneet Venäläisten yhteisöllisyyden piirteitä, koska he epäilivät, että Venäläisen yltiö rikkauten vastakohtalle, köyhyydelle, ei ole tarjolla kunnollisia hyvinvoinnin ja terveyden palveluja. Ja tulivatkin tutkimustensa perusteella siihen tulokseen, että vain rikkailla oli varaa hoitaa terveyttään ja kaikkia jaksamisen osa-alueita, kun taas köyhät joutuivat turvautumaan läheistensä ammattitaidottomaan apuun. Tutkijat kiteyttävät tutkimuksensa siihen, että sosiaalinen pääoma on Venäjällä erittäin huonoa tasoa, ja köyhimmillä alueilla jopa olematonta. (Hyyppä 2002, 38-39.)

Kesseli Ry:n avustaa pääasiassa lapsia ja vanhuksia, jotka elävät köyhissä oloissa. Lasten kohdalla heidän hyvinvointiinsa vaikuttaa myös vanhempien ongelmat. Näiden ongelmien kasautuessa, kuten työttömyyden pitkittyessä perheen heikko taloudellinen tilanne näkyy arjessa ja vaikuttaa siksi sekä vanhempien että lasten hyvinvointiin. Lämsän (2009) mukaan osalla lastensuojelun piirissä olevista lapsista on havaittu sosiaalisten ongelmien periytymisestä, joissa usein oli kyse lapsen toimintaan liittyvien ongelmien ja puutteellisten kasvuolojen yhteen kietoutumisesta. (Lämsä 2009, 91).

Yksinäisyys ja sosiaalisten kontaktien puute heikentävät etenkin ikääntyneiden ihmisten sosiaalisia taitoja. Laajan sosiaalisen verkoston sanotaankin olevan edellytys kaikkien muiden osa-alueiden hyvinvointiin ja jaksamiseen, ja taas vastaavasti muiden osa-alueiden heikentyminen vaikuttaa sosiaalisen toimintakyvyn heikkenemiseen. Sosiaaliset suhteet ja mahdollinen sosiaalinen avustaminen on erittäin tärkeä osa toimintakyvyn kokonaisuutta. (Lähdesmäki & Vornanen 2009, 24.)

Vicky Cattell on tehnyt laatututkimuksen sosiaalisen hyvinvoinnin eroavaisuuksista kahden eri kaupungin asukkaiden käsitysten perusteella. Kyseessä oli perinteinen työläiskaupunki ja ei-työläiskaupunki. Molempien kaupunkien asukkaita yhdisti köyhyys, mutta asuinalue ja sosiaalisen kanssakäymisen verkosto erotti nämä kaksi toisistaan. Ensimmäisen kaupungin parempi sosiaalinen verkosto vaikutti Cattellin laatututkimukseen huomattavalla tasolla, sillä se oli työläishistoriansa ja sosiaalisuuden puolesta muovannut ihmisiä huolehtimaan läheisistään enemmän kuin jälkimmäisen kaupungin asukkaat. Cattellin mukaan sosiaalisuuteen voi kasvaa kiinni jos siihen annetaan mahdollisuus. (Hyypä 2002, 46.)

3.3 Fyysinen ja psyykinen hyvinvointi

Yhteiskunnalliset olosuhteet vaikuttavat huomattavalla tasolla siihen, kuinka terveitä ja hyvinvoivia ihmiset ovat. Englantilaiset sosiaalipolitiikan tutkijat Len Doyal ja Ian Gough (1991) ovat tutkineet 1960–1980-luvuilla tehtyjen sosiaali-indikaattorien toimivuutta, ja laatineet sen pohjalta palkitun yhteenvedon. Heidän mukaansa yhteisön elämä määritteli hyvinvoinnin osa-aluetta huomattavalla tasolla. Doyal ja Gough päätyivät tutkimaan yksilöiden perustarpeita, ja tulivat siihen tulokseen, että autonomia ja terveys nousivat tärkeimmiksi tekijöiksi. Fyysisen terveyden ja henkisen autonomian keskinäinen side muodostaa pohjan hyvälle sosiaalisille mahdollisuuksille. Fyysisesti hyväkuntoisten ihmisten elinikä on tutkitusti korkeammalla tasolla kuin fyysisesti huonokuntoisten. (Hagfors & Kajanoja 2011, 182.)

J.Piagetin mukaan ihmismieli pyrkii kohti mahdollisimman hyvää oman mielen rauhaa ja hyvinvoinnin tilaa, sekä ennen kaikkea tasapainotilaa. Tässä tasapainotilassa mieli ei järkkyisi, eikä olisi ristiriidassa itsensä ja ympäröivän todellisuuden kanssa. (Inficon verkkosivut, 2014)

Mielenterveys ylläpitää psyykkistä hyvinvointia. Hyvät ihmissuhteet ovat mielen terveyden kannalta tärkeitä. Realiteetintaju, joustavuus, syyllisyyden tunteen sietokyky, ahdistuksensietokyky, itsenäisyys, itsearvostus ja sopeutumiskyky ovat hyvälaatuista mielenterveyttä. Mieleltään terve ihminen pystyy toimimaan oman elämänsä herrana, sekä solmimaan ihmissuhteita ja pitämään niistä myös huolta. (Eloranta & Punkanen 2008, 104.)

Psyykinen toimintakyky pitää sisällään yksilön persoonallisuuden, kognitiiviset toiminnot, psyykkiset voimavarat ja muistamisen. Tämän osion tarkoitus on punnita erityisesti ikääntyneiden ihmisten psyykkistä hyvinvointia. Uusien asioiden oppiminen saattaa usein vanhuksella heiketä, mutta sitä voidaan kompensoida joko kokemuksella tai päättelykyvyllä. Ellei yksilön psyykkisen hyvinvoinnin laatuun vaikuta ulkoiset tekijät, kuten esimerkiksi dementia, niin sanotaan että esimerkiksi älykkyys ja tietomäärä, kielellinen ymmärtämiskyky ja elämänkokemus saattavat jopa parantua ihmisen vanhetessa. Sen sijaan monet

psykkiset ominaisuudet, kuten esimerkiksi reaktiokyky ja uusiin asioihin sopeutuminen heikentyvät väistämättä. Psykkinen toimintakyky kuvastaa siis sitä, kuinka vanhus kykenee ylläpitämään ja käyttämään psyykkisiä voimavarojaan saavuttaakseen tavoitteita. Ikääntyneille ihmisille täytyy antaa tarpeeksi aikaa muistaa ja oppia uusia asioita. Psykkinen toimintakyky on vahvasti liitoksissa fyysisen ja sosiaalisen toimintakyvyn kanssa. (Lähdesmäki & Vornanen 2009, 23-24)

3.4 Henkinen hyvinvointi

Sosiologian professori Juho Saari (2009) toteaa, että yksinäisyyden ongelmiin tarttuminen on erittäin tärkeää, sillä sen on todettu olevan köyhyyden kanssa yhtä suuri ongelma yhteiskunnassa. Yksinäisyyden ongelmat vaikuttavat vakavalla tasolla jopa yksilön terveyteen ja hyvinvointiin. Läheisten ihmisten puuttuminen tai muuten vähäiset ihmissuhteet vaikuttavat yksilön elämään usein terveyttä laiminlyöväällä tavalla. Yksinäisillä ihmisillä on myös todettu olevan keskimääräistä enemmän stressihormoneja kehossaan, kuin sosiaalisesti rikkailla, ja esimerkiksi huono nukkuminen voi vaikuttaa erittäin kielteisellä tavalla yksilön jaksamiseen ja sen kautta terveyteen. Myös Pirjo Tiikkainen kirjoittaa artikkelissaan ”yksinäisyys teorioiden valossa”, että jopa kolmas osa yli 65-vuotiaista kokee itsensä yksinäiseksi ainakin joskus, ja yhdelle kymmenestä yksinäisyys on jatkuva uhka terveydelle ja hyvinvoinnille. (Saari 2009, 45, 140.)

Sorri (2005) esittää näkemyksensä vapaaehtoistyön merkityksistä tekijälleen erityisesti silloin, kun kyseessä on henkisen tuen antaminen. Hän viittaa useisiin tutkimustuloksiin, ja näkee miten paljon vapaaehtoistyö voi antaa sisältöä yksilön elämään ja ennen kaikkea vahvistaa tekijän identiteettiä. Sorri on tullut siihen tulokseen, että erityisesti eläkkeelle siirtyvien ihmisten kohdalla vapaaehtoistyöhön liittyminen on kasvanut, sillä se antaa uusia ulottuvuuksia uuteen elämäntilanteeseen. Vapaaehtoistyö antaa mahdollisuuden olla merkityksellinen toiselle, kenties samassa tilanteessa olevalle henkilölle. Tämä henkisen tuen antamisen mahdollisuus tarjoaa uusia ulottuvuuksia itsensä toteuttamiselle ja

identiteetin vahvistamiselle. Näin ollen siis omakohtaiset kokemukset voivat luoda aidompaa kohtaamista. (Sorri 2005, 126-139.)

3.5 Osallisuus ja sen vaikutukset

Osallisuutta voidaan tarkastella kolmesta toisiinsa nivoutuvasta eri näkökulmasta: vallan, oikeuksien sekä hyvinvoinnin näkökulmasta. Vallan näkökulmasta katsottuna osallisuus nähdään kansalaisten sekä julkisen sektorin valtasuhteena ja oikeuksien näkökulmasta osallisuus liitetään yksilön perusoikeuksiin. Hyvinvoinnin näkökulmasta katsottuna osallisuus liitetään köyhyyden ja syrjäytymisen eli osattomuuden poistoon. (Vehviläinen 2006, 76.) Käsittelemme tässä osiossa osallisuuden vaikutuksia juuri hyvinvoinnin näkökulmasta, sillä Kesseli Ry pyrkii toiminnallaan ennalta ehkäisemään syrjäytymistä, sekä auttamaan jo yhteiskunnan ulkopuolelle ajautuneiden ihmisen yhteiskuntaan takaisin integroitumista.

Syrjäytymisen käsitteellä viitataan useisiin erilaisiin sosiaalisten tilanteiden vaikeuksiin sekä hyvinvoinnin ongelmiin. Käsitteen laaja-alaisuutta onkin kritisoitu, sillä sen puitteissa on kannettu huolta köyhien ja työttömien lisäksi myös asunnottomista, mielenterveysongelmaisista ja päihteidenkäyttäjistä. Laaja-alaisuudestaan huolimatta käsitteen kattavien ongelmien välillä on myös rakenneyhtäläisyyksiä. Vaikka syrjäytymisessä on aina kyse yhteiskunnan keskeisten toiminta-alueiden ulkopuolelle joutumisesta, ei kaikki samassa tilanteessa olevat ole syrjäytyjiä eivätkä sosiaaliset ongelmat aiheuta välttämättä syrjäytymistä. (Lämsä 2009, 28-29.)

Sosiaalisen vahvistamisen käsitteen määrittely on vielä alkuvaiheessa ja se mielletäänkin usein vain positiivisemmaksi synonyymiksi syrjäytymisen ehkäisemisen käsitteelle. Sosiaalisen vahvistamisen käsite kattaa sisäänsä kaikki ikäluokat, vaikka syrjäytyminen usein mielletäänkin nuorten keskuudessa vallitsevaksi ongelmaksi. Sosiaalisella vahvistamisella tarkoitetaan pääasiassa erityistä tukea vaativille, syrjäytymisvaarassa oleville henkilöille suunnattuja pal-

veluita ja toimenpiteitä elämänhallinnan parantamiseksi ja yhteiskuntaan sekä sen käsittämiin normeihin kiinni pääsemiseksi. (Lämsä 2009, 54-57.)

Sosiaalisen vahvistamisen toiminnan periaatteena ovat yksilön oman identiteetin löytämisen sekä ihmisten välisten vuorovaikutussuhteiden luomisen tukeminen, mutta tarkastelukohdasta riippuen se voidaan mieltää myös aineellisen hyvinvoinnin piiriin. (Herranen & Junttila-Vitikka 2010.)

5. AVUSTUSJÄRJESTÖ KESSELI RY

5.1 Kesseli Ry

Kesseli Ry on avustustyötä tekevä järjestö, joka toimii Vienan Karjalan ja Koillismaan alueilla. Pääasiallisesti avustustyö on keskittynyt Vienan Karjalaan. Yhdistyksen toimihenkilöitä (2014) ovat puheenjohtaja Ape Nieminen, sihteeri Marika Tauriainen sekä rahastonhoitaja Aimo Pietilä. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

Ajatus järjestön perustamisesta lähti liikkeelle, kun Ape Nieminen kutsui Valeri Pällisen ja Vieno Kirilovan esiintymään Pudasjärven ammattioppilaitoksen matkailulinjalle. Valeri Pällisellä oli tuohon aikaan molemmissa silmissä kaihi, ja hän oli käytännössä lähes sokea. Esiintymispäivien aikana Jarmo Eskola ja Virve Seiteri alkoivat miettiä miten voisivat mahdollisesti auttaa Valeria. Heidän ideansa johdosta Pudasjärven liikuntahallilla järjestettiin lumen pudotus talkoot, tarkoituksena kerätä rahaa Valerille, jotta hän pääsisi silmäleikkaukseen. Mutta koska Pudasjärven kunta ei pystynyt maksamaan niin suurta summaa yksityiselle taholle, yhdistyksen perustamista ehdotettiin. Kesseli Ry hyväksyttiin yhdistysrekisteriin kesäkuussa 2003, jonka jälkeen yhdistyksen jäsenet alkoivat tehdä avustusmatkoja Vienan Karjalan ja Koillismaan alueille tarkoituksenaan auttaa vähäosaisia lapsia, vanhuksia ja sairaita. Kesseli Ry:n avustustyö on niin fyysistä, psyykkistä, henkistä kuin sosiaalistakin. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

Kesseli Ry:n tarkoituksena on kartoittaa avustamistarpeita henkilökohtaisilla kontakteilla. Pääasiassa Kesseli Ry toimittaa materiaalista apua, joka voi olla vaatteita, leluja, ruokaa, remonttitarvikkeita, polkupyöriä ja muita tarpeellisia välineitä. Kesseli Ry tukee vähäosaisia rahallisesti ainoastaan opiskeluun liittyvissä asioissa, kuten heikossa taloudellisessa tilanteessa olevien perheiden lasten kouluruokailu kustannuksissa. Kesseli Ry on vuosien aikana laajentanut jatkuvasti toimintaansa ja vuoteen 2009 mennessä sen rekisteriin kirjattiin 449

jäsentä, joiden joukossa oli myös 11 yhteisö-/yritysjäsentä. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

Kesseli Ry pyrkii lahjoittamaan jäsenmaksut kokonaan avustuskohteisiin, sekä toimittamaan lahjoitukset henkilökohtaisesti, tai yhdyshenkilöiden kautta perille. Kesseli Ry:llä on 13 yhdyshenkilöä eri puolilla Vienan Karjalaa ja Koillismaata. Heidän tehtävänä on muun muassa avustustarpeiden kartoittaminen, sekä tulkkina toimiminen erilaisissa tilanteissa. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

5.2 Toimintaperiaatteet

Kesseli Ry:n toimintaperiaatteisiin kuuluu fyysinen, psyykinen, henkinen ja sosiaalinen avustaminen. Fyysisen avustamisen pääpiirteisiin kuuluu esimerkiksi erilaiset terveydenhoitoon liittyvät kustannukset, elintarvikkeiden sekä lastenkouluruokailuiden maksaminen ja moniin erilaisiin talkoisiin osallistuminen, kuten muun muassa julkisessa käytössä olevien rakennusten remontoiminen. Viimeisin projekti on ollut toukokuussa 2014, kun Kesseli Ry lahjoitti Tiksan kyläkoululle maalaustarvikkeet sekä keräsivät vapaaehtoisia ja osallistuivat itse maalaustalkoisiin. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

Kesseli Ry on lahjoittanut useita erilaisia liikkumista helpottavia välineitä, kuten rollaattoreita, kävelytukia sekä pyörätuoleja, jotta liikkumisvaikeuksista kärsivät ihmiset pystyisivät liikkumaan kotonaan helpommin, ja mahdollisesti pääsisivät osallistumaan yhteisönsä toimintaan paremmin. Näiden lahjoitusten tarkoituksena on mahdollistaa yksilöille voimaannuttavia kokemuksia ja sillä tavoin vaikuttaa heidän psyykkiseen hyvinvointiinsa. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

Kesseli Ry tukee sosiaalisesti järjestämällä erilaisia tilaisuuksia, kuten esimerkiksi lasten ja nuorten kesäleirejä, joissa lapset saavat olla tekemässä toisten lasten kanssa. Lisäksi tammikuussa 2004 Kesseli Ry kunnosti Vuokkiniemen kyläkaupan, joka paloi käyttökelvottomaksi edellisenä syksynä. Kyläkauppa on Vuokkiniemen kyläläisten elinehto sillä, se on ainoa kauppa koko kylässä ja

koska kylät ovat Karjalassa pieniä, on kyläkaupan olemassaolo myös tärkeä sosiaalisten kontaktien ylläpitämisessä. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

5.2 Avustusmatkat

Kesseli Ry järjestää avustusmatkoja Vienan Karjalaan vuosittain kymmeniä ja kaikki halukkaat Kesseli Ry:n jäsenet pääsevät matkoille mukaan. Avustusmatkoille lähtijät maksavat kaikki matkaan liittyvät kulunsa itse. Avustusmatkojen pituus riippuu täysin lähtijöiden mahdollisuuksista sekä avun tarpeesta, joskus avustusmatkat saattavat olla vain pikaisia, muutaman tunnin tai päivän reissuja rajan toiselle puolelle, jolloin avustustavaroita viedään Venäjälle odottelemaan niiden eteenpäin jakamista. Tämänkaltainen käytäntö on otettu käyttöön tullimääräyksien vuoksi, sillä Venäjän puolelle saa yksi henkilö viedä vain 50 kg tavaraa kerrallaan ja koska Kesseli Ry saa lahjoituksia paljon, on niitä vietävä monissa erissä Venäjälle. (Kesseli Ry:n verkkosivut 2014.)

Haastateltavista kuusi oli käynyt Kesseli Ry:n kautta avustusmatkoilla, jotkut vain muutaman kerran, toiset kymmeniä, ja yksi jopa satoja kertoja.

”Jaa, paljonkohan nuita ois. Sanotaan että ainaki 50 matkaa on tullu tehtyä.” (Mies 71-80v.)

”Mmm, no en osaa ihan tarkkaan sanoa, mutta yli 250 kertaa kuitenkin.” (Mies 51-60v.)

5.3 Ystävätyö

Kesseli Ry aloitti Ystävätoiminnan vuoden 2006 alussa. Ystävätyön tarkoituksena on vähäosaisten lasten auttaminen Vienan Karjalassa. Tarkoituksena on löytää aikuisia, jotka haluavat ottaa vastuun Ystävän roolista, sekä lapsia, jotka haluavat vastaan ottaa Kesseli Ry:n tarjoamaa apua. Ystävätoiminnan kautta saatava apu lähtee liikkeelle aina lapsen tarpeista ja mahdollisista toiveista. Mi-

tään tiettyä kuukausilahjoitusta ei ole määritelty, vaan autetaan aina tarpeen vaatiessa. Lahjoitukset voivat olla materiaalisia (vaatteet, kengät, lelut), rahallisia, esimerkiksi kouluruokailumaksuja, sekä muita tärkeitä ja käytännöllisiä asioita. Kesseli Ry:n arvomaailmaan pohjaten kaikkein tärkeimpänä avustamisen ja tuen muotona pidetään kuitenkin Ystävyyttä itsessään, jonka toivotaan kestävän aina läpi elämän. Tuki ja turva elämän hyvinä ja huonoina aikoina on suurta, ja siksi Kesseli Ry toivookin, että jokainen Ystävä-aikuinen pääsisi tutustumaan Ystävä-lapseen paikan päällä. Muuten yhteyttä voi pitää soittamalla, tai kirjeitä lähettämällä. Kesseli Ry:n kautta solmittu ystävyysuhde ei pääty siihen, kun lapsi täyttää 18-vuotta, vaan sen toivotaan jatkuvan läpi elämän.

Haastateltavista viidellä on Ystävä-lapsi Vienan Karjalassa. Jokainen heistä koki tämän roolin olevan erityisen tärkeä. Osallistuminen lasten ja nuorten elämään voi vaikuttaa huomattavalla tasolla heidän elämänlaatuunsa.

”Se on mulle oikeastaan se isoin asia” (Nainen 61-70)

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

6.1 Tutkimuksen lähtökohdat

Opinnäytetyössämme tutkimme Kesseli Ry:n jäsenten mielipiteitä ja kokemuksia järjestön toiminnasta ja sen toimivuudesta, heidän motivaatiotekijöistään avustustoiminnan parissa toimimiselle sekä osallisuuden ja osallistumisen merkityksiä. Haastattelimme kahtakymmentä 12–78 –vuotiasta Kesseli Ry:n jäsentä Pudasjärvellä ja useassa Vienan Karjalan kylässä. Haastatteluiden toteuttamiseksi lähdimme avustusmatkalla Kesseli Ry:n puheenjohtajan Ari-Pekka Niemisen kanssa Venäjälle maaliskuussa 2014.

Tutkimusmenetelmänä käytimme laadullista eli kvalitatiivista tutkimusta, sillä tutkimme ihmisten mielipiteitä ja kokemuksia. Kvalitatiivinen tutkimus on tieteellisen tutkimuksen menetelmäsuuntaus joka sisältää lukuisia erilaisia lähestymistapoja ja aineistonkeruu- sekä analyysimenetelmiä. Kvalitatiivisen tutkimuksen tutkimusmenetelmä voi elää ja muuttua tutkimuksen mukana, lisäksi kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkijan rooli on vapaampi. (Eskola & Suoranta 2001, 15-16, 20).

6.2 Teemahaastattelu

Valitsimme aineiston hankintaan menetelmäksi teemahaastattelun. Teemahaastattelu on muodoltaan vapaampi ja koska kysymyksemme olivat toisiinsa sidonnaisia osa vastaajista vastasi automaattisesti yhdellä kerralla useampaan kysymykseen.

Haastateltavista 11 asui Venäjän puolella, eikä vielä lähtöaamunakaan matkan toteutuminen ollut varmaa, emme ottaneet haastateltaviin yhteyttä aikaisemmin, vaan haastatteluista sovittiin paikan päällä. Haastattelut toteutimme kasvotusten ja ne nauhoitettiin, osittain siksi että saisimme rauhassa keskittyä haastattelutilanteessa kuuntelemiseen sekä havainnointiin, ja osittain siksi että Venäjän

puolella haastattelemamme ihmiset puhuivat joko Venäjää tai Karjalaa. Venäjää puhuvien haastateltavien kanssa käytimme haastattelutilanteissa tulkkia.

6.2 Tutkimuskysymykset

Tutkimuksessamme nostimme esiin kolme isompaa tutkimuskysymystä:

- Mitkä ovat avustusjärjestö Kesseli Ry:n jäsenten kokemukset ja näkemykset järjestön toiminnasta?
- Mitkä ovat heidän motivaatiotekijänsä järjestön toiminnassa mukana olemiselle?
- Mitkä ovat osallisuuden ja osallistumisen merkityksiä juuri Kesseli Ry:ssä?

Ensimmäisen tutkimuskysymyksen tueksi kysyimme lisäkysymyksiä kuten, mistä he kuulivat järjestön toiminnasta ensimmäisen kerran, ovatko he käyneet Kesseli Ry:n kautta avustusmatkoilla, mitkä ovat heidän mielestään Kesseli Ry:n toiminnan vahvuuksia ja luottavatko he siihen että Kesseli Ry:n kautta apu menee perille.

Toisen tutkimuskysymyksen kohdalla pyrimme kartoittamaan mahdollisimman laajasti heidän motivaatiotekijöitään. Kysyimme miksi he ovat liittyneet juuri Kesseli Ry:n jäseniksi ja ovatko he jonkin muun avustusjärjestön toiminnassa mukana, mikä motivoi heitä vapaaehtoistyöhön ja ovatko he kokeneet minkäänlaisia haasteita avustustyössä.

Viimeisen tutkimuskysymyksen kohdalla pyrimme selvittämään heidän roolejaan järjestössä, mitä toiminnassa mukana oleminen heille merkitsee ja ovatko he saaneet apua tai vertaistukea muilta Kesseli Ry:n jäseniltä.

7 TUTKIMUS TULOKSET

7.1 Kesseli Ry:n jäsenten kokemuksia avustustyöstä

Tulosten mukaan kaikkien haastateltujen jäsenten kokemukset järjestön toiminnasta ovat olleet pelkästään positiivisia. Kesseli Ry:n jäsenet saavat osallistua järjestön toimintaan sillä panoksella minkä kokevat tarpeelliseksi. Haastatteluihin vastanneet kertoivat kuinka jokainen omalla panoksellaan pystyy olemaan toiminnassa mukana, oli se sitten sukkiin kutomista, avustusmatkojen tekemistä tai rahallista avustusta jäsenmaksujen muodossa, on jokaisen panos yhtä tärkeä.

”Joskus teen enemmän, joskus joulun alla ahkeroin enemmän. Koitan kutoa villasukkia mahdollisimman paljon.” (Nainen 71-80)

Avustusjärjestöjen yksi keskeisimmistä auttamisen muodoista on rahan lahjoittaminen. Keräystoiminta yleistyi 1990-luvulla, jonka aikana ja joka yhä edelleenkin vaatii toimijoiltaan paljon resursseja hyvien tulosten takaamiseksi. Tänä päivänä jäsenmaksut, kuukausilahjoittajat ja lahjoitukset ovat monien avustusjärjestöjen suurin tulonlähde. (Julkunen 2006, 123.) Haastateltavista jokainen luottaa siihen, että Kesseli Ry:n kautta apu menee perille.

”Yhtä senttiäkään eikä yhtä nappiakaan jää kenellekään avun viejälle omaan käyttöön” (Mies 50-60.v)

”Apu mennee sataprosenttisesti perille. Ja ku ite sielä vielä kulukee, niin sen sietää että se mennee.” (Mies 50-60.v)

”Sataprosenttisesti. Tämä oli helepoin kysymys.” (Mies 50-60.v)

”Sehän Ape niin henkilökohtasesti vie perille avun. Ja jos esimerkiksi johonki kauppaan viiään rahaa jonku ruokaostoksia varten, niin niistäki otetaan kuitit. Kaikki täsmää.” (Nainen 71-80.v)

Isompia haasteita eivät haastateltavat olleet kohdanneet avustustyössä, mutta avustusmatkoilla käyneet seitsemän henkilöä nostivat yhdessä esiin Karjalan alueen huonot tiet ja Venäjän tiukat tullimääräykset. Rajanylityspaikasta ja tullivirkailijasta riippuen rajanylitys voi kestää vajaasta tunnista jopa kahdeksaan tuntiin vain muodollisuuksien vuoksi.

”Ne tiet on ku pottupeltoja ja joskus kelirikkojen aikaan pieniin kyliin ei pääse.” (Mies 51-60.v)

”Kyllähän se tuon Venäjän tullin kanssa on haasteita ihan riittämiin että muuta ei tarvi.” (Mies 71-80.v)

7.2 Jäsenten motivaatiotekijät

Haastatteluiden pohjalta saimme kokoon suuren määrän erilaisia mielipiteitä motivaatiotekijöistä. Yhdeksi keskeisimmistä motivaatiotekijöistä nousi auttamisen halu. Auttamisen halun nosti esille 12 vastaajista. Lisäksi 9 vastaajista kertoi vastavuoroisuuden olevan motivoivana tekijänä järjestössä toimimiselle.

*”Auttaminen ku mää kuulin että siellä lapset tarttee apua”
(Nainen 71-80.v)*

*”Koska meitä on autettu hyvin paljon, niin myös tahdomma vuorostaan auttaa muita.”
(Mies 51–60.v)*

Haastateltavista kaksi kertoivat myös oman luonteensa vaikuttavan omalta osaltaan vapaaehtoistyön tekemiseen.

”Minulla on ollu luonteessa aina vähän se auttaminen. Oon auttanu paljon täällä, ja sitte tosiaan ko perhekodissa koitin niitä kaistapäitä järjestykseen saaha.” (Mies 50-60.v)

”Ja toisaalta oon itekki vähän tämmönen kiltti luonne ja pidän lupaukseni. Esimerkiksi jos mää lupaan että mää tuun huomenna, niin sillon kans tuun huomenna, oli se mikä tahansa. Ja jos on luvattu jotaki apua, niin kyllä siitä pidetään kiinni. (Mies 50-60.v)

Avustusmatkoilla oli myös suuri vaikutus motivaatiotekijöihin. Suomen puolella asuvista haastateltavista kuusi oli jossain vaiheessa ollut mukana avustusmatkalla. Toiset olivat käyneet muutaman kerran, toiset vähän enemmän, ja yksi oli käynyt jopa yli 250 kertaa rajanaapurin puolella avustamassa vähäosaisia. Avustusmatkoilla käyneiden vastauksiin sisältyi näkemys köyhyyden tuottamista vaikeuksista, jonka pohjalta he ovat saaneet lisää intoa ja motivaatiota vapaaehtoistyöhön.

”Toivottavasti te käytte oikein semmosissa paikoissa, että näette mitä haasteet voi olla niissä perheissä”. (Nainen 71-80 v.)

Mikä motivoi sinua vapaaehtoistyöhön?- kysymys sai aikaan verrattain erilaisia vastauksia Suomessa ja Vienan Karjalassa asuvien jäsenten kesken. Kaikki 11 haastattelemaamme jäsentä Vienan Karjalassa olivat sekä avun antajia että avun saajia. Heidän kokemuksensa ja kiitollisuutensa saamastaan avusta kertoi suurelta osin myös heidän motivaatiotekijöistään auttajina. He olivat osaltaan kokeneet köyhyyden ja huonojen olosuhteiden tuottamat vaikeudet sekä myös avun saamisen ilon ja halusivat senkin takia auttaa itseään heikommassa asemassa olevia ihmisiä. Konkreettinen kokemus köyhyydestä, työttömyydestä sekä yksinäisyydestä tuottivat myös halua auttaa.

”Ihmisten kanssa haluan olla yhteydessä, jotta ei aivan yksin tarvitse kenenkään olla. Hyvät ihmiset kun käypi kylässä niin se on oikein hyvä.” (Nainen 61-80.v)

”On mukava auttaa niitä Venäjällä olevia lapsia, ko itellä on kaikkea ja niillä ei.” (Poika 12.v)

Kaiken kaikkiaan haastateltavista 12 oli kokenut Kesseli Ry:ltä saamansa avun tarpeelliseksi ja motivoivaksi. Vastavuoroisuuden tarve koetaan olennaisena motivaatiotekijänä, sillä ihmisten kokemukset avun saamisesta kannustivat myöhemmin auttamaan muita. (Leskinen 2003, 31).

Haastatteluissa korostui myös hyvän olon tunne mikä vapaaehtoistyöstä ja auttamisesta jää itselle. Yeungin (2005) tutkimuksen timanttimallassa (merkitse sivu, jossa timanttimalli on) tulee hyvin esille vapaaehtoistoiminnan motivaation suhde toiminnan antiin. Näitä kahta asiaa voidaan pitää selvästi kytköksissä toisiinsa, eikä niiden eroja voi aina selittää. Toiminnan anti vaikuttaa ihmisen motivaatiotekijöihin, kun taas motivaatiotekijät vaikuttavat toiminnan antiin. ”Kun antaa, niin saa paljon” -siteeraus kuvaa tämän tutkimuksen olemusta. (Yeung 2005, 110-111.)

”No ainaki minusta tuntuu että itelle saa siitä iloa ja että saa jottain auttaa. Tämä auttamisen homma on semmonen joka niinkö motivoi.” (Nainen 71-80 v.)

”Ainaki hyvä mieli. Voi minä saan tästä itelleni niin paljon.” Nainen (71-80.v)

Onnellisuus on asia jonka voi saavuttaa elämässään tekemällä hyviä, sekä myös huonoja päätöksiä. Jokainen elämänvaihe opettaa ihmiselle tärkeitä asioita elämästä, joiden kautta ihminen muodostuu kokonaisuudeksi. Nel Noddingsin tutkimukseen vedoten onnellisuus ja kokemukset jaetaan toisten ihmisten kanssa. Vapaaehtoisuus ei ole ainoastaan toiselle antamista, vaan sen kautta vapaaehtoinen saa myös itselleen paljon. Noddings liittyy vapaaehtoistyön jopa elämän onnellisuutta edistäväksi tekijäksi. Hänen mukaansa työ auttajan ja autettavan välillä voi muuttaa molempien elämänlaatua parempaan suuntaan. Vapaaehtoinen voi kokea onnellisuutta eettisten haasteiden, ja toisen surun lievittämisessä. Onnistuminen luo lisää motivaatiota.

(Noddings 2003, 236-237)

7.3 Osallisuuden ja osallistumisen merkityksiä

Osallisuus tarkoittaa ihmisten kohtaamista, sekä yhteistä toimintaa. Kun pohditaan tilanteen muodostumista, ero osallistumisen ja osallisuuden välillä tulee selvemmäksi. Osallistumisen kautta henkilö tulee valmiiksi suunniteltuun tilanteeseen, kun taas osallisuuden kautta on mahdollisuus vaikuttaa itse tilanteen kulkuun. Osallisuus perustuu vahvaan dialogiin ja vuorovaikutustilanteeseen, sekä molemminpuoliseen kuuntelemiseen, jossa kaikki osapuolet kohtaavat toisensa. (Nurmi & Rantala 2011, 140.) Osallisuus yhdistää toimijoita tavalla, joka helpottaa esimerkiksi vapaaehtoistyössä yhteisen hyvän suunnittelemista.

”Tässä on aika hyvä porukka, joka ottaa niinku tosissaan tämän avustushomman, ja jäseniä tulee ja uusia hommataan. Että mitä enemmän porukkaa saadaan mukkaan, niin sitä helepempi homma on.” (Mies 50-60.v)

Osallisuus omaan elämään ei ole itsestäänselvyys. Jukka Vehviläisen (2006) mukaan osallisuuden voi jakaa kolmeen eri ryhmään. Ensimmäinen liittyy köyhyyden ja syrjäytymisen torjuntaan, osattomuuteen. Toinen näkökulma kattaa kansalaisen perusoikeudet. Kolmas ja viimeinen osallisuuden näkökulma kertoo kansalaisten ja julkisen organisaation valtasuhteesta. Nämä kolme tukevat toisiaan, sillä hyvinvoinnin arvellaan lisäävän vaikutusmahdollisuuksia, ja vaikutusmahdollisuudet voidaan lukea yhdeksi hyvinvoinnin tekijäksi. (Vehviläinen 2006.)

”No kun minua tässä häiritsee tämä kun haluaisin olla siellä muitten joukossa mukana.. Mutta mitä mie täällä yksin, en mitään, en mitään. Siellä kylällä naiset kokoontuu yhteen ja muutenki harrasteaan, ja mie täällä en kerrassaan mitään tee.” (Nainen 71-80.v)

Osattomuus näkyy muun muassa eristäytymisenä ihmisyhteisöstä, sekä vieraantumisenä omasta elämästä. (Nurmi & Rantala 2011, 14). Köyhyyden lisäksi pitkät välimatkat asuinalueilla voivat lisätä syrjäytymisen riskiä. Osallisuudella ja osallistumisella on paljon merkitystä ihmisen elämässä. Erilaisista sosiaalisista suhteista käytetään usein nimitystä yhteisö, jonka puhutaan olevan elintärkeää jokaiselle ihmiselle. Yhteiskuntapoliittisessa keskustelussa yhteisöt ja yhteisöllisyys, sekä niihin osallistuminen nähdään jopa keinona hyvinvoinnin lisäämiselle. Ystävyyssuhteiden luominen nivoutuu tärkeäksi asiaksi osallisuudesta puhuttaessa. (Pessi & Seppänen 2011, 288.)

"No.. Siitä saa sillai tyydytystä ja hyvänolon tunnetta ku pystyy jotaki ja jotakuta auttaan, niin se se kaikista tärkeintä on. Ja sitte ne hienot ihmissuhteet." (Mies 71-80.v)

"No mää tunnen kuuluvani johonki joukkoon, ja että voi sillä omalla pienelläki panoksella auttaa." (Nainen 71-80.v)

Haastatteluissa kävimme osallisuutta ja osallistumista läpi kysymyksellä "Mitä Kesseli Ry:n toiminnassa mukana oleminen merkitsee sinulle?". Osallisuus sai osakseen erilaisia merkityksiä, joista lähes jokaisen lähtökohtana oli auttamisen halu.

"No ainaki hyvän mielen siitä saa. Ja ku näkkee konkreettisesti mitä se on ku siellä käy ja viepi tavaraa, niin se riittää palakaksi." (Mies 50-60.v)

Esitimme haastateltaville kysymyksen: "Oletko saanut apua tai tukea muilta Kesseli Ry:n jäseniltä?". Lähes kaikki vastaukset olivat samankaltaisia ja tukivat toisiaan. Jäsenet kokivat olevansa läheisiä toistensa kanssa, jonka pohjalta Kesseli Ry:n asioiden hoitaminen on helppoa ja vaivatonta.

"Kyllähän tämä on semmonen, voi sanoa että se on semmonen perheyhteisö koko porukka että, siitä lähtee sellaset jotka ei kannata kunnolla sitä niin ne häipyvät siitä kohta pois". (Mies 71-80.v)

Osallisuus näkyy Kesseli Ry:n jäsenten toiminnassa muun muassa avustusmatkojen suunnitteluissa ja toteuttamisessa, kun taas osallistuminen ilmenee haastatteluiden perusteella enemmänkin vain jäsenmaksujen kautta. Haastatteluuissa ilmeni myös toive osallisuuden kasvamiselle muun muassa avustusmatkojen suhteen.

”Kyllähän sitä tuota soitellaan, ja sitä tavaraa on ku porukalla käydään. Että yksinhän sitä ei paljon kuljeta, paitsi Ape tietenki. Sais tulla kuitenkin enemmän porukkaa jotka kulukis siellä. Paljon on hyväsydämissi ihmisiä, mutta useamman porukan ku sais kasaan niin olis hyvä.” (Mies 50-60.v)

Avustusmatkan aikana huomasimme myös kuinka osallisuus näkyy vahvasti Kesselinäisten keskuudessa. Jokainen tapaamamme Kesselinainen oli erityisen aktiivinen ja halukas toimimaan Kesseli Ry:n puolesta. He muun muassa toimivat tulkkeina, välittävät tietoa avuntarpeista sekä jakavat Kesseli Ry:n tuomia avustustarvikkeita omassa kylässään, lisäksi kesselinaiset tekevät paljon yhteistyötä keskenään, mikä mahdollistaa muun muassa erilaisten lasten leirien järjestämisen.

”Meillä on kaks niinku kesselinäisten ryhmää, jotka on tosi vahvuuksia, koska heiän kautta on voitu viiä apua perheisiin ja eri paikkoihin. Ja on voitu järjestää lapsille leirejä, joissa kesselinaiset ovat itse mukana tulkkamassa”. (Mies 50-60 v.)

Vapaaehtoistoiminta koetaan erittäin antoisana, osallisuutta ja osallistumista edistävänä, ja jopa yhtenä hedelmällisimmistä tavoista vaikuttaa yhteisössä. (Harju 2005, 69) Jokainen haastateltavista koki erityisen tärkeäksi osallistumisen mahdollisuuden.

”Ku näkkee niitä kurjia olosuhteita missä ne lapset tuolla rajan takana ellää, niin kyllä pittää olla kova luonto ketä se ei pehmittäis.” (Mies 50-60.v)

”No jos siellä yhen kerran käyppi, niin huomaa että siellä ois tarvetta paljon enemmän” (Mies 71-80.v)

”Kyllä se rikastuttaa elämää. Siinä auttamisessa on aina se että, kussinne vie, sieltä myös tuo”. (Nainen 71-80 v.

Kysyimme haastateltavilta myös heidän kehittämisideoitaan järjestön toimintaa kohtaan. Yleinen kanta haastateltavilla oli että he toivoisivat järjestön saavan lisää jäseniä, ja laajempaa näkyvyyttä, jotta olisi mahdollista auttaa yhä useampaa ihmistä ja laajemmalla alueella. Lisäksi muun muassa järjestön puheenjohtajan toiveissa olisi, että Kesseli Ry voisi joskus tulevaisuudessa työllistää muutamän työntekijän.

Ongelmallista tästä tilanteesta tekee sen, että järjestön kasvaessa sen perimmäinen tarkoitus tulisi muuttumaan, sillä Kesseli Ry:n viehätysvoima piilee sen ruohonjuuri tasolla työskentelyn toimivuudessa. Lisäksi työntekijöiden palkkaamisesta johtuen järjestön saamat lahjoitukset eivät menisi enää sellaisenaan perille.

8 POHDINTA

Opinnäytetyömme ajatus lähti liikkeelle molempien mielenkiinnosta ulkomailla tehtävään hyväntekeväisyys-/avustustyöhön. Avustustyö antaa sitä tekeväälle, sekä saavalle osapuolelle kokemuksen kautta ripauksen henkistä kasvupohjaa ihmisenä, samalla kun matkustelu ja erilaisiin kulttuureihin tutustuminen, sekä niistä oppiminen avartaa kulttuurista maailmankuvaa.

Lähdimme tutkimaan Kesseli Ry:n toimintaa alun perin omien ennakkoluulojen pohjalta, siitä toimivatko avustusjärjestöt niin kuin niiden kerrotaan toimivan. Kyseenalaistimme myös sen menevätkö avustusjärjestöille lahjoitetut rahat tarkoitettuihin kohteisiin. Tutkimuksen edetessä halusimme kuitenkin laajentaa tietoisuuttamme Kesseli Ry:stä ja sen toiminnasta. Kesseli Ry:n jäsenten mielipiteet järjestön toiminnasta laajemmalla alalla katsottuna, kuten heidän kokemuksensa ja järjestön kehittämisideat nousivat osaksi tutkimustamme.

Tutkimme Kesseli Ry:n toimintaa laadullisen tutkimuksen kautta, ja mielestämme teemahaastattelut sekä havainnoinnit onnistuivat hyvin. Teemahaastatteluiden toteuttamiseksi lähdimme Kesseli Ry:n mukaan avustusmatkalle Vienan Karjalaan, matkamme toteutettiin maaliskuun lopussa vuonna 2014. Matkalle mukaamme lähti Kesseli Ry:n puheenjohtaja Ari-Pekka Nieminen. Ennen matkaa hankimme ja kustansimme itse Venäjällä pakolliset asiakirjat, niin kuin Kesseli Ry:n tapaan kuuluu. Lisäksi keräsimme ystäviltämme erilaisia materiaalisia lahjoituksia, kuten vaatteita ja leluja. Matkasimme Tornioista Pudasjärvelle, jossa yövyimme yhden yön. Teimme Pudasjärvellä ensimmäiset 9 haastattelua. Seuraavana aamuna matka jatkui aikaisin aamulla kohti Suomussalmen rajanylityspaikkaa. Useiden tullitarkastusten jälkeen saavuimme Kostamukselle, jossa vierailimme heti ensimmäisessä avustuskohteessa. Vierailimme Kostamuksella myös sairaalassa tapaamassa sekä haastattelemassa yhtä Kesselin naisista. Matkamme kesti yhteensä viisi päivää, joista neljä vietimme Venäjällä.

Venäjällä olon aikana vierailimme yhteensä viidessä kylässä, yhdessä kaupungissa ja yli kahdessakymmenessä perheessä, Vuokkiniemen vanhustentalolla

sekä Kostamuksen lastenkodissa. Ero Suomalaisen ja Karjalaisen yhteiskunnan taloudellisessa tilanteessa näkyi ympäristössä selkeästi.

Ensimmäinen tutkimuskysymyksistämme koski jäsenten kokemuksia järjestön toiminnasta ja sen tueksi nostimme Kesseli Ry:n luotettavuuden avun perille viemisessä. Tarkoituksena Kesseli Ry:llä on viedä lahjoitukset henkilökohtaisesti perille, tai jättää ne yhdyshenkilöille. Kesseli Ry:n toimintaperiaatteita noudattaen otimme jokaiselle lahjoittajalle valokuvan lahjoitustilanteesta, jotta pystyisimme Kesseli Ry:n tavoin todistamaan lahjoitusten perille menemisen. Matkan aikana jaoin lahjoituksia aina tarpeen vaatiessa.

Tutkimustulosten perusteella tulimme siihen tulokseen, että Kesseli Ry:n puheenjohtaja Ape Nieminen on tämän avustusjärjestön kantava voima ja luottohenkilö. Suurin osa Kesseli Ry:lle tuoduista lahjoituksista kulkeutuu perille Apen välityksellä. Hän käyttää lähes kaiken omasta vapaa-ajastaan Kesseli Ry:lle, ja kertoikin käyneensä avustusmatkoilla yli 250 kertaa. Kaiken kaikkiaan Kesseli Ry on tehnyt yli 300 avustusmatkaa. Ape kertoi pitävänsä roolistaan avustusjärjestön toiminnassa, mutta toivoisi yhdessä muiden Kesseli Ry:n jäsenten kanssa avustusjärjestölle enemmän aktiivisia jäseniä.

”Tuo Ape on niin energinen, että sen perässä ei taho pysyä, ja sillä on aina niin paljon uusia ideoita.” (Nainen 71-80.v)

Tutkimuksemme lopputulos vastasi odotuksiamme, vaikka itse avustusmatka olikin yhtä aikaa henkisesti raskaampi, ja antoisampi kuin odotimme. Matkan aikana tapaamamme ihmiset tekivät kokemuksestamme erityisen, sekä Kesseli Ry:n luotettava avustustyö antoi molemmille intoa jatkaa avustusjärjestön parissa ja mahdollisesti tehdä useamman avustusmatkan tulevaisuudessa. Mielletämme opinnäytetyömme tukee yhteisöpedagogin koulutusalaan täydellisesti, sillä opinnäytetyössämme käymme läpi sekä kansainvälisyys opintoja, että järjestötyötä.

”Teidän kautta haluaisin kiittää kaikkia Kesselin jäseniä ja ystäviä siellä suomenpuolella tästä sydämellisestä ja suuresta avusta mitä olemme kymmenen vuoden aikana jo saaneet”. (Nainen 50-60 v.)

LÄHTEET

Ford, Martin E. 1992. *Motivating Humans. Coals, emotions and personal agency beliefs*. London: Sage.

Eloranta, Tuija. & Punkanen, Tiina. 2008. *Vireään vanhuuteen*. Helsinki: Tammi.

Eskola, Jari & Suoranta, Juha 1998. *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*. Vastapaino: Tampere.

Finne-Soveri Harriet, Muuri Anu & Viikko Anni 2010. *Läheisäpu iäkkään ihmisen arjessa*. Teoksessa: *Suomalaisten hyvinvointi*. Toim. Karvonen, Sakari, Moisio, Pasi & Vaarama, Marja. Helsinki: Yliopistopaino. Sivut: 60-76

Hagfors, R. & Kajanoja, J.2011. *Hyvän kehän teoria*. Teoksessa: *Hyvinvointi. Suomalaisen yhteiskunnan perusta*. Toim. Saari, Juho. Yliopistokustannus Oy. Sivut: 169-190

Harju, Aaro 2005. *Kansalaisyhteiskunta vapaaehtoistoiminnan innoittajana*. Teoksessa: *Vapaaehtoistoiminta. Anti, arvot ja osallisuus*. Toim. Nylund Marianne & Yeung Anne Birgitta. Sivut 58-79

Heikkala, Juha 2007. *Osaaminen on kivaa*. Teoksessa: *Kansalaistoimintaan kätketty aarre*. Toim. Harju, Aaro Espoo: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF Ry. Sivut: 86-97

Helander, Voitto 1998. *Kolmas sektori*. Gummerus Kirjapaino Oy: Saarijärvi

Helne, Tuula 2003. *Syrjäytymisen yhteiskunta*. Gummerus Oy: Saarijärvi

Hyypä, T. Markku 2002. Elinvoimaa yhteisöstä. Sosiaalinen pääoma ja terveys. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Hämäläinen, Jukka & Kurki, Leena 1997. Sosiaalipedagogiikka. Sosiaalipedagogisen ajattelun ja toiminnan lähtökohtia. WSOY: Porvoo.

Hämäläinen, Jukka & Kurki, Leena 1997. Sosiaalipedagogiikka. Sosiaalipedagogiikan menetelmät WSOY: Porvoo.

Hölttä, Kalevi 2013. Kansalaistoiminta. Lailliset oikeudet. Helsinki: Into Kustannus Oy.

Ilmonen, Kaj 2000. Sosiaalinen pääoma ja luottamus. Sosiaalinen pääoma: käsite ja sen ongelmallisuus. Toim. Ilmonen Kaj. Jyväskylän yliopistopaino: Jyväskylä. Sivut 9-38

Jokinen, Kimmo & Saaristo, Kimmo 2006. Suomalainen yhteiskunta. WSOY: Oppimateriaalit Oy

Julkunen, Raija 2006. Kuka vastaa? Hyvinvointivaltion rajat ja julkinen vastuu. Helsinki: Stakes.

Juote, Atso 2007. Jälkiperaisesta hulluudesta moniäänisyyteen. Teoksessa Kansalaistoimintaan kätkeytyvä aarre 2007. Toim. Harju, Aaro. Espoo: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF Ry. Sivut: 44-62

Kantola, Anu. & Kautto, Mikko. 2002. Hyvinvoinnin valinnat. Suomen malli 2000-luvulla. Helsinki: Edita.

Koskiahho, Briitta. 2001. Sosiaalipolitiikka ja vapaaehtoistyö. Teoksessa Vapaaehtoistyö auttamisena ja oppimisena 2001. Toim. Eskola, Antti & Kurki, Leena. Jyväskylä: Gummerrus. Sivut: 15-38

Lehtinen, Sini-Tuulia 1997. Vapaaehtoistoiminta – kasvava voimavara? Näkökulmia ammattityöhön. Helsinki: Kansalaisareena Ry.

Leskinen, Tapio 2003. Globaalin auttajan arvot ja morali. Tutkimus Suomalaisien asennoitumisesta ja osallistumisesta vapaaehtoiseen kehitysyhteistyöhön. Helsinki: Painopörssi Oy.

Lähdesmäki, Leena & Vornanen, Liisa 2009. Vanhuksen parhaaksi. Hoitaja toimintakyvyn tukijana. Helsinki: Edita Prima.

Lämsä, Anna-Liisa 2009. Tuhat tarinaa lasten ja nuorten syrjäytymisestä. Hyvinvointipuutteet, asiakkuus ja syrjäytyminen. Oulu: Oulu university press

Lämsä, Anna-Liisa 2009. Tuhat tarinaa lasten ja nuorten syrjäytymisestä. Tutkimuskohteen teoreettinen haltuun ottaminen. Oulu: Oulu university press

Lämsä, Anna-Liisa 2009. Tuhat tarinaa lasten ja nuorten syrjäytymisestä. Tutkitavan ilmiön paikantaminen todellisuudessa. Oulu: Oulu university press.

Matthies, Aila-Leena 1999. Ekonomistisen ja eettisen vuoropuhelu. Teoksessa Hokkanen, Liisa & Kinnunen, Petri & Siisiäinen Martti (toim.), Haastava kolmas sektori. Pohdintoja tutkimuksen ja toiminnan moninaisuudesta. Helsinki: Sosiaalili- ja terveysturvan keskusliitto. Sivut: 40-60

Mönkkönen, Kaarina & Nurro, Marjukka & Väisänen, Raija 1999. Sosiaalipedagogiikan käytännön sovelluksia. Sosiaalipedagoginen orientaatio. Kuopio: Kopiajyvä Kuopio 2003

Nurmi, Suvielise & Rantala, Kaisa 2011. Näyn ja kuulun. Lapsen etu ja osallisuus. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy.

Noddings, Nel 2003. Happiness and education. Cambridge: The press syndicate of the University of Cambridge.

Nylund, Marianne & Yeung, Anne Birgitta 2005. Vapaaehtoisuuden anti, arvot ja osallisuus murroksessa. Teoksessa Vapaaehtoistoiminta; anti, arvot ja osallisuus. Toim. Nylund, Marianne & Yeung, Anne Birgitta. Jyväskylä: Gummerus. Sivut: 13-32

Palonen. Tuire 2009. Kytöksissä muihin -sosiaaliset suhteet luovat yhteisön voimakentän. Teoksessa Yhteisön lumo, systeemiä kytkeytymisiä. Toim. Puutio Risto. Vihanti: Rannikon Laatupaino Oy. Sivut: 91-108

Pessi, Anne Birgitta & Saari, Juho 2008. Hyvä tahto. Auttamisen asenteet ja rakenteet Suomessa. Helsinki: sosiaali- ja terveysalan keskusliitto ry.

Pessi, Anne Birgitta & Saari, Juho (toim.) 2011. Hyvien ihmisten maa. Auttamisen kilpailukyky-yhteiskunnassa.

Pessi, Anne Birgitta & Seppänen, Marjaana 2011. Yhteisöllisyys. Teoksessa Hyvinvointi Suomalaisen yhteiskunnan perusta. Painopaikka: Balto Print, Vilna.

Saari, Juho 2009. Yksinäisten yhteiskunta. Helsinki WSOYpro Oy.

Sorri, Hannu. 2005. Elämän käänneet. Teoksessa Vapaaehtoistoiminta; anti, arvot ja osallisuus. Toim. Nylund, Marianne & Yeung, Anne Birgitta. Jyväskylä: Gummerus. Sivut: 126-139

Vehviläinen, Jukka 2006. Nuorten osallisuushankkeen hyvät käytännöt. Helsinki: Hakapaino Oy.

Yeung, Anne Birgitta 1999. Valmius vapaaehtoistyöhön. Tutkimus pelastusarmeijan mainoskampanjan innoittamista vapaaehtoistyöntekijöistä. Helsinki: Sosiaali- ja terveysturvan keskusliitto.

Yeung, Anne Birgitta 2005. Tutkimustyökaluja vapaaehtoistyön mysteeriiin. Teoksessa Vapaaehtoistoiminta; anti, arvot ja osallisuus. Toim. Nylund, Marianne & Yeung, Anne Birgitta. Gummerus kirjapaino: Jyväskylä. Sivut: 83-98

Yeung, Anne Birgitta 2005. Vapaaehtoistoiminnan timantti. Miten mallintaa motivaatiota? Teoksessa Vapaaehtoistoiminta; anti, arvot ja osallisuus. Toim. Ny-
lund, Marianne & Yeung, Anne Birgitta. Jyväskylä: Gummerus. Sivut: 104-123

INTERNET LÄHTEET

<http://www.inficon.fi/tieto/henkinen-kehitys-mielen-tasapaino.html>

Viitattu 4.5.2014

www.kesseli.fi

Viitattu 1.7.2014

[http://www.kansalaisyhteiskunta.fi/tietopalvelu/jarjesto-
_ja_yhdistystoiminta/kansalaistoiminta](http://www.kansalaisyhteiskunta.fi/tietopalvelu/jarjesto-
_ja_yhdistystoiminta/kansalaistoiminta)

Viitattu 5.6.2014

[http://www.kansalaisyhteiskunta.fi/tietopalvelu/vapaaehtoistoiminta/vapaaehtoist
oiminta - anti arvot ja osallisuus](http://www.kansalaisyhteiskunta.fi/tietopalvelu/vapaaehtoistoiminta/vapaaehtoist
oiminta - anti arvot ja osallisuus)

Viitattu 5.6.2014

LIITTEET

Teemahaastattelu

Taustatiedot

1. Ikä_____

2. Sukupuoli

Nainen

Mies

3. Asuinpaikka?

4. Koulutus?

5. Ammatti?

6. Työtilanne?

Työelämässä

Työtön

Eläkkeellä

Opiskelija

Muu, mikä?

7. Kuinka monta tuntia sinulle jää aikaa Kesseli Ry:n toiminnalle?

päivässä _____

viikossa _____

kuukaudessa _____

Järjestön toiminta

8. Mistä kuulit järjestön toiminnasta?

- Netistä
- Lehdestä
- Tuttavalta
- Julkinen tilaisuus
- Muualta, mistä?

9. Miksi olet liittynyt Kesseli Ry:n jäseneksi?

10. Kauanko olet ollut Kesseli Ry:n jäsen?

- Alle vuoden
- 1-3 vuotta
- 3-5 vuotta
- 5-7 vuotta
- 7-9 vuotta
- yli 9 vuotta

11. Mikä motivoi sinua vapaaehtoistyöhön?

12. Pystytkö hyödyntämään vapaaehtoistyön antia? (esim. opiskelussa, työelämässä jne.)

Kyllä, miten?

En

13. Oletko Kesseli Ry:n lisäksi jonkin muun avustusjärjestön toiminnassa mukana? Jos olet niin minkä ja kuinka kauan?

- Kirkon ulkomaanapu
- Suomen punainen risti
- World Vision
- Unicef
- Plan
- Muu, mikä?

_____ kuukautta

_____ vuotta

Rooli järjestössä

14. Mikä on roolisi avustusjärjestössä?

- Maksava jäsen
- Hallituksen jäsen
- Varahallituksen jäsen
- Ystävä aikuinen
- Yhdyshenkilö
- Kesselinainen
- Muu, mikä?

15. Onko roolisi muuttunut ajan kuluessa, jos on niin miten?

16. Miten näet roolisi tulevaisuudessa järjestön toiminnassa?

17. Miten haluaisit kehittyä järjestötyössä?

18. Oletko ollut mukana Kesseli Ry:n avustusmatkoilla, jos olet niin missä ja milloin?

19. Mitä olet tehnyt avustusmatkoilla?

- Olen vienyt tavaroita
- Olen ollut esiintymässä
- Olen käynyt katsomassa ystävälastani
- Olen ollut remontoimassa
- Muu, mikä?

Odotukset järjestöä kohtaan

20. Mitä mieltä olet järjestön toiminnasta?

21. Mitkä ovat Kesseli Ry:n toiminnan vahvuuksia?

22. Mitä avustusjärjestön toiminnassa mukana oleminen merkitsee sinulle?

23. Luotatko siihen, että Kesseli Ry:n kautta apu menee perille?

Kyllä, miksi?

En, miksi?

24. Miten kehittäisit Kesseli Ry:n toimintaa?

Avustustyön tulevaisuuden haasteet?

25. Oletko kokenut haasteita avustustyössä? Millaisia?

26. Oletko saanut tukea tai apua muilta Kesseli Ry:n jäseniltä?

Vapaa sana:

Kyläkoulun vessa

Tiksan kyläkoululla äidinkielen luokassa

Tiksan koulun sisäänkäynti.

